

SADRŽAJ:

1.Uvod.....	str.3
2.Etiologija.....	str.3
3.Dijagnoza.....	str.4
4.Klinička slika.....	str.6
5.Prevalencija.....	str.7
6.Lečenje.....	str.7
7.Prevenција.....	str.9
8.Razlika između nemirnog i hiperaktivnog deteta.....	str.15
9.Dete sa ADHD-om u školskom okruženju.....	str.17
10.Saveti za roditelje i nastavnike u radu sa decom sa ADHD-om.....	str.18
11.Zaključak.....	str.20
Literatura.....	str.21

1. UVOD

-ADHD skraćena je od engleskog naziva Attention Deficit Hyperactivity Disorder, što bi u prevodu na srpski jezik značilo, poremećaj pažnje sa hiperaktivnošću. To je relativno čest poremećaj ponašanja kod predškolske i školske dece. Postoje i deca koja imaju poremećaj pažnje bez hiperaktivnosti, koji se obeležava skraćenicom ADD, Attention Deficit Disorder. Takva deca imaju iste simptome kao i ona sa ADHD-om, osim što ne pokazuju znake preterane aktivnosti.

-ADHD nije fenomen koji pripada samo savremenom dobu. Još pre 2.500. godina, Hipokrat opisuje stanje koje je nalik na današnji pojam ADHD-a. Međutim, naučni opisi hiperaktivnog ponašanja pojavili su se tek 1902. godine u radovima Sir Georga Stilla, koji je u Engleskoj opisao 43-je dece, kod kojih je uočio problem sa hiperaktivnošću, impulsivnošću i nepažnjom. On je zaključio da se kod te dece javlja problem uzrokovan genetičkim disfunkcijama, a ne lošim vaspitanjem.

-U pedesetim godinama prošlog veka, drugi stručnjaci, podupiru Stilovu teoriju i na osnovu nje javlja se pojam MCD-a, odnosno minimalne cerebralne disfunkcije. 1957. godine, naziv se menja u hiperkinetički impulsivni poremećaj, jer se smatralo da ime tog poremećaja treba da odražava kliničku sliku ponašanja, a ne uzrok tog poremećaja. Osamdesetih godina, prvi put se spominje ADD, u DSM III(Diagnostic and Statistical Manuala) klasifikaciji. Poboľšanjem dijagnostičkih kriterijuma, 1994. godine, u sklopu DSM IV, definisani su kriterijumi prema kojima danas postvljamo dijagnozu ADHD-a

2. ETIOLOGIJA

-Tačan uzrok poremećaja ADHD još uvek nije otkriven. Danas sasvim pouzdano znamo da to svakako nije nedostatak roditeljske brige, preterano gledanje televizije, neadekvatna ishrana ili npr. poremećaj u lučenju nekih hormona, mada svi ovi navedeni činioci, mogu uticati na jačinu simptoma. Prema brojnim novim istraživanjima, uzrok leži u biloškoj različitosti funkcionisanja središnjeg živčanog dela, koja proizilazi iz nasleđa ili je posledica nepovoljnih činioca, što mogu delovati tokom trudnoće, porođaja ili nakon detetovog rođenja.

-Među nepovoljnim činiocima koji se navode kao uzroci ADHD-a su: neurotoksični teški metali (posebno olovo), prevremeni porođaj i mala porođajna težina, eklamsija i toksemija u trudnoći, posebno i pušenje tokom trudnoće, kao i konzumiranje kokaina i alkohola.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com